



FRANCISCUS

samen Kerk | samen sterk

Om mee
te nemen!



GIJ PELGRIMS, DIE DIT OORD BETREEDT
WIE GIJ OOK ZIJT, OF HOE GIJ HEET
GIJ ALLEN VROOM VAN ZINNEN.
BLIJFT STEEDS MARIA MINNEN
EN GEEFT UW GIFT MET MILDE HAND
ZO BLIJFT "MARIA OORD" IN STAND

P. 6 - 7

Restauratie
Processiepark Ommel:
'Dit park is uniek'

april 2023

P. 3
Jongeren naar
de Stille Omgang

P. 4
Muziek in de
Lieropse Koepelkerk

P. 5
Actie Kerkbalans

P. 10
Overweging: lijden
en leven

In mei leggen alle vogels een ei

Pastoor Sacha Steijaert

‘In mei leggen alle vogels een ei’. Een van de meest hoopvolle spreekwoorden die ik ken. Vanwege meerdere redenen. Mei: de lente komt. De winter laten we achter ons en we kijken naar de warmte die in aantocht is. Mei: een ei, opmaat naar nieuw leven. Dat ademt een sfeer van hoop uit.

Maar er is ook een ander spreekwoord: ‘april doet wat hij wil’. Oei... alles is nog mogelijk. Het ongewenste kan nog voorvallen. Het doet ons beseffen dat we geworteld in het leven staan en kijken met een goede hoop. Maar ook realistisch zijn over het leven nu.

Ik speel niet zomaar een woordspelletje, maar geef de contouren van christelijke spiritualiteit. Christen-zijn is altijd geworteld in het besef dat we leven in een wereld met vergankelijkheid en onvolmaakt-heden, maar die juist van hieruit ook altijd weer bloei en vernieuwing kent. Omdat God zelf vernieuwend is vanuit iedere situatie. Christenen leven van het geloof dat Gods Zoon, Jezus Christus, zelf in het leven is gekomen om het van binnenuit te vernieuwen. Het laatste woord ligt niet bij april ‘die doet wat hij wil’, maar bij God.

Met Pasen vieren we Gods woord over leven en dood. En Hij schept uit datgene dat verloren lijkt altijd nieuw leven. Wij zijn mensen van de Verrijzenis. Dat is ons Paasgeloof. Leven vanuit de hoop. Leven met het oog op mei. Een maand van hoop op nieuw leven.



En een maand van toewijding aan nieuw leven. Zoals Maria deed met haar ja-woord om Jezus’ moeder te worden. Onze parochie is gezegend met een bedevaartsplaats in Ommel. In deze editie leest u over een project van vrijwilligers om het processiepark Mariaoord te renoveren en mooier te maken dan het ooit was. Hun inspanningen hebben bloei en vernieuwing gebracht. Het processiepark wordt weer een plaats waar mensen zich kunnen bezinnen en stilstaan bij de grote opoffering die Christus voor ons heeft gedaan. Nieuw leven brengen vanuit een situatie van hopeloosheid.

Pastor Schevers snijdt dit onderwerp ook aan in zijn bijdrage ‘Van lijden naar leven’. God grijpt alle kansen aan om dingen nieuw te maken daar waar wij de hoop misschien zouden laten varen. En dat moeten we juist niet doen, betoogt pastor Schevers. En gelijk heeft hij. Wij leven namelijk vanuit het vertrouwen dat God ons zozeer liefheeft dat Hij altijd zoekt naar mogelijkheden voor ‘meer’. Hij zoekt altijd naar een kans om een ‘eike te leggen’. Hoop op nieuw leven.

Een Zalig Pasen,
Pastoor Steijaert

COLOFON

NR 4 | APRIL 2023

FRANCISCUS is het parochieblad van de Franciscusparochie Asten-Someren.

Nieuws en kopij voor het volgende nummer graag uiterlijk 19 mei aanleveren bij de redactie per mail. De redactie behoudt zich het recht om artikelen te bewerken of niet te plaatsen.

Omslag:

Bertus Berkers in het gerenoveerde Processiepark.

Foto: Patricia Willems

Redactie:

Luuk van den Einden

Patricia Willems

Arnold Spijker

Contact:

parochieblad@rkfranciscus.nl

Meimaand Mariamaand

De meimaand staat traditioneel in het teken van Maria. Heel wat parochies, organisaties, koren en zorgcentra uit de Peel en ver daarbuiten komen dan op bedevaart naar Ommel. Elke zaterdag is er om 18.00 uur een Eucharistieviering. Op de zondagen en op Hemelvaartsdag om 07.00, 09.00 en 11.00 uur. Daarnaast is er iedere zondag om 15.00 uur een speciale gebedsviering met samenzang en/of muzikale uitvoering met zang. Gedurende de week is er in deze maand iedere woensdag- en vrijdagochtend om 08.00 uur een Eucharistieviering.

Jaarlijks wordt op de derde zondag van mei een processie gehouden met medewerking van de gilden uit de Kring Peelland. Dit jaar is het een bijzonder jaar. Op 21 mei zal de bisschop van 's-Hertogenbosch, mgr. Gerard de Korte, tijdens een plechtigheid het gerenoveerde processiepark openen en inzegenen (zie ook p. 6 - 7). De plechtigheid begint in de kerk en in processie trekken we naar het processiepark waar de inzegningsplechtigheid zal plaatsvinden. De start van de plechtigheid is om 15.00 uur. Zie de website voor een overzicht van alle vieringen in Ommel in mei.



Naar de Stille Omgang

Lucia Beernink

Op zaterdag 18 maart was het weer zover: we gingen richting het levendige Amsterdam om de Stille Omgang mee te maken. Dat is een katholieke traditie waarbij het mirakel van Amsterdam wordt herdacht. In de nacht van zaterdag op zondag wordt er een route gelopen door de drukke binnenstad, waarbij iedereen stil is en het wonder in het hart meedraagt. Dit jaar gingen pastor Schevers en een aantal jongeren uit de parochie - met een voorraad roze koeken en andere lekkernijen - richting onze hoofdstad voor de herdenking. Aldaar verbleven we in stadsklooster La Verna, waar we nog meer jongeren ontmoetten. Samen hebben we kennisgemaakt, gekookt, gebeden en gegeten. 's Avonds gingen we met zijn allen richting de Papegaaikerkerk in het centrum, waar een mooi programma was georganiseerd. Daarna werd er een prachtige Heilige Mis gehouden in de volle kerk met als voorganger Mgr. Hendriks, bisschop van Haarlem-Amsterdam. Toen was het dan tijd voor de tocht door de binnenstad, waarbij we langs het huis liepen waar het wonder in 1345 geschiedde.

[Nieuwsgierig naar meer? Lees op www.rkfransiscus.nl het volledige verhaal!](http://www.rkfransiscus.nl)

Historische schuilkerk

Op 5 maart werd tussen Someren en Nederweert een informatiebord onthuld over de schuilkerk die daar in de zeventiende eeuw stond. Brabant hoorde toen bij de Republiek der Nederlanden, waar het katholieke geloof verboden was. In Limburg was dat wel toegestaan, waardoor katholieken uit het gebied van onze huidige parochie over de grens naar de Mis gingen.

Burgemeesters Dilia Blok (Someren) en Birgit op de Laak (Nederweert) waren bij de onthulling van het informatiebord aanwezig.

Zie de site voor meer en uitgebreidere berichten:
www.rkfranciscus.nl



Muziek in de Koepelkerk blijft naar meer smaken

Wim Steenbakkers

Foto: Siris

De akoestiek van de Lieropse kerk is befaamd: zozeer zelfs dat het bekende Strijps Kamerkoor vroeg om er nog één keer een Koepelkerkconcert te mogen geven.

De betrokkenheid bij de kerkelijke vieringen in de Goede Week is de afgelopen jaren gedaald. In de aanloop naar Pasen hebben mensen behoefte aan een moment van rust en bezinning. Dat bleek wel uit de belangstelling voor de reeks Koepelkerkconcerten in de Lieropse kerk. De voorbije 24 jaar trok juist het concert op Goede Vrijdag de meeste belangstelling met vaak een volle kerk. De concerten kenmerkten zich door bij de sfeer van Goede Vrijdag passende muziek, samenzang en een overweging.

Helaas liep de belangstelling bij het concert op Goede Vrijdag terug zodat het comité achter de concerten besloten heeft te stoppen.

Bewondering

Ondanks het einde aan de reeks Koepelkerkconcerten heeft het Strijps Kamerkoor op Goede Vrijdag in Lierop nog een concert verzorgd. Het in 1959 in Strijp opgerichte kamerkoor staat bekend als een van de beste gezelschappen in de regio. Het kent een bezetting van twintig geschoolde zangers en zangeressen, waaronder verschillende jeugdige

leden. Het koor doet regelmatig mee aan nationale en internationale festivals.

Tijdens een eerder optreden onder leiding van hun nieuwe dirigent Rienk Bakker in de Lieropse kerk maakten de koorleden grote indruk met hun zuivere koorclank en veelstemmige muziek.

Hun optreden oogstte niet alleen bewondering bij het publiek, maar het zingen in de monumentale kerk met de mooie akoestiek viel ook bij het koor zelf in de smaak. Zozeer zelfs dat de vraag kwam om nog een keer een concert te mogen verzorgen.

Passieconcert

Daar valt natuurlijk geen nee tegen te zeggen. Zo heeft het koor op 7 april een Passieconcert verzorgd waarin het *Via Crucis* van Franz Liszt, de kruisweg van Jezus, centraal stond. Daarnaast werden liederen van Gesualdo voor Witte Donderdag (*Tristis est anima mea*) en Goede Vrijdag (*Tenebrae factae sunt*) vertolkt.

Mogelijk is hiermee de kiem gelegd voor een nieuwe reeks Passieconcerten; een concert met een passend programma, van goede kwaliteit en dat mensen inspiratie biedt?

Een investering in uw eigen gemeenschap

Myriam van den Einden-Geerts

De parochie is geen verzameling gebouwen, maar een levende gemeenschap. Uw steun tijdens de Actie Kerkbalans is hard nodig om die gemeenschap levend te houden.

Bent u iemand die regelmatig de Bijbel openslaat of een kaarsje opsteekt voor iemand die belangrijk voor u is en die wel wat geestelijke steun kan gebruiken? Bent u een parochiaan die elke week in de kerk zit of gaat u soms wel en soms niet naar de kerk?

Aangezien u dit parochieblad leest, bent u op de een of andere manier betrokken bij de Franciscusparochie.

Vreugde en lijden

Vorig jaar is pastor Stefan Schevers bij het pastorale team gekomen. Met hem, pastoor Sacha Steijaert en Jack Swaanen hebben we drie mannen die er samen voor elke parochiaan willen zijn. In dagen van vreugde en dankbaarheid én in dagen van lijden, eenzaamheid en verdriet. Ze laten zien dat we er niet alleen voorstaan en altijd bij hen aan mogen kloppen voor geestelijke steun, als we het moeilijk hebben.

Zij gaan voor in de vele vieringen die we gelukkig in onze parochie nog hebben. Helaas niet elke week in elke kerk, maar zij vinden het wel belangrijk dat, indien mogelijk, elke locatie van onze parochie toch minstens eens per maand een viering heeft en ze doen er alles aan om dit zo te houden.

Ook de vele vrijwilligers zorgen ervoor dat wij een parochie hebben waar we trots op mogen zijn. Door zich in te zetten op een gebied dat bij haar of hem past, zorgen ze ervoor dat we een levendige parochie hebben die zeer vitaal is.

Veel kosten

Misschien heeft u zich in januari wel afgevraagd waarom u vanuit onze parochie niets las over de jaarlijkse Actie Kerkbalans. Dat komt omdat we al een heel aantal jaren de Kerkbalans in onze parochie in de maand mei houden, in plaats van in januari.

U kunt zich vast wel voorstellen dat het verzorgen en

draaiend houden van al onze locaties heel veel geld kost. Daarnaast hebben we pastorieën, kerkhoven, kapellen en nog andere zaken die (veel) geld kosten.

Daarom is de jaarlijkse Kerkbalans zo ontzettend belangrijk voor onze parochie. Zonder de geldelijke steun van parochianen hebben we op den duur minder mogelijkheden om alles te blijven financieren wat betaald moet worden.

In mei zult u de brief over de Actie Kerkbalans ontvangen. Naar aanleiding daarvan kunt u het bedrag dat u kunt en wilt missen overmaken naar het rekeningnummer dat in die brief staat.

“Vele vrijwilligers zorgen ervoor dat wij een parochie mogen hebben waar we trots op zijn”

In liefde voor een ander

Het is geen investering in enkel gebouwen of een log instituut, maar een investering in uw eigen lokale gemeenschap van mensen die, net als u, geloven in het doen van het goede voor elkaar, het ondersteunen van de vrijwilligers en het pastoraal team. Zodat eenieder kan blijven doen waar hij of zij goed in is en in liefde voor de ander.

Uw bijdrage is van essentieel belang voor het voortbestaan van alle locaties van de Franciscusparochie. We bevelen de Actie Kerkbalans dan ook van harte bij u aan.



Foto: Siris



Processiepark Ommel straalt (bijna) weer

Tekst: Arnold Spijker | Foto's: Patricia Willems

Het Processiepark in Ommel is bijna gereed voor de officiële heropening. De afgelopen jaren ging het park van het landelijk bekende bedevaartsoord rigoureus op de schop.

Als bisschop Gerard de Korte op 21 mei het Processiepark weer officieel heropent, moet alles er weer prachtig bij staan. Bertus Berkers zet zich samen met een groep vrijwilligers in om het Processiepark Mariaoord in Ommel weer te laten stralen. De kruiswegstaties, kapellen, calva-

rieberg en Lourdesgrot worden met onvermoeibare energie gerestaureerd.

Bertus vertelt enthousiast wat er al allemaal gedaan is. Tijdens het gesprek kijken we zo de tuin in. Bertus wijst ons op een vaantjesboom, ook wel zakdoekjesboom genoemd, die in mei bloeit. Vorig jaar november hebben basisschoolkinderen enkele vaantjesbomen geplant. De kinderen hebben toen witte zakdoekjes met teksten over vrede in de bomen gehangen.

Wat is jouw motivatie om je voor de renovatie van dit processiepark in te zetten, Bertus?

“Dit park is uniek. Na mijn pensioen vroeg de werkgroep mij mee te doen aan de renovatie. We gingen subsidie aanvragen. Daarvoor moet je begrotingen en offertes maken. Bij de uitvoering was ik ook vaak aanwezig. Meestal was ik er 's morgens om acht uur al.”

Wat maakt deze plek in Ommel zo speciaal?

“Vanaf het jaar 1400 ongeveer bezoeken tienduizenden bedevaartgangers deze plek. Recentelijk heeft de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed twee monumentenummers toegekend. De bebouwing kreeg een nummer en het park kreeg er een. Dat is best uniek voor een park.

De toekenning van subsidie geeft prachtige mogelijkheden. Het betekent ook dat er dingen intact moeten blijven en niet mogen veranderen. Ook mogen het groen en de paden niet verlegd worden.”

Is er nog iets over de renovatie te zeggen?

“Voor de renovatie van de staties hadden we zelfs een natuursteenhouwer nodig. Enkele stenen moest speciaal ervoor gebakken worden, omdat deze nergens meer te leveren waren.

Ook de paden, de toegangen en de buitenkerk komen aan de beurt. Van de oude eiken-bomen uit de Dijkstraat zagen wij planken voor de banken.

Plannen zijn er ook. Wat zou het mooi zijn als er bij het vijvertje een stiltemuur komt en op het terrein een wereldbol waarop de brandhaarden in de wereld zichtbaar zijn. Voorlopig nog een plan. We hopen ook op muziekuitvoeringen volgend jaar.”

Wat moet er voor 21 mei nog gebeuren?

“De hovenier moet nogmaals langskomen voor strooisel in de borders. Er moet nog een toplaag over de paden aangebracht worden, zodat het ook begaanbaar is voor rolstoelen en rollators. Ten slotte moeten er nog enkele planken op de banken geplaatst worden.”

Waren er nog vervelende en mooie momenten?

“Het vertrek van kapelaan Harold van Overbeek was voor ons een vervelend moment. Hij was een grote inspirator van dit project. Het is natuurlijk jammer als je zo iemand ziet vertrekken. Hij is als ambassadeur nog wel steeds betrokken.

Een mooi moment was de toekenning van de subsidie van de provincie. Enerzijds doordat we vanuit de provincie een prachtige bijdrage kregen, maar ook wordt dit project door de subsidie van de Rijksdienst fondswaardig voor andere fondsen.

Een ander mooi moment was de ontdekking dat bij de Mariaberg dezelfde ijzerslakken zijn gebruikt als bij de Mariagrot. Dat wisten we niet. Deze kwamen voor de dag toen we de begroeiing gingen verwijderen. Toen bleek de berg ook beschadigd en die gaan we nu weer herstellen.”

Wat kan deze plek mensen vandaag bieden?

“De plek zelf is destijds aangelegd voor de duizenden bedevaartgangers. In feite is de doelstelling vandaag nog hetzelfde: mensen mogelijkheid bieden om in Ommel naar Maria te komen.”

Wat zou je de mensen nog willen zeggen?

“Bij alle gerenoveerde staties komen QR-codes. Daarmee krijg je informatie over wanneer dit gemaakt is, door wie het betaald is en wat de statie betekent. De zes kapellen rond de calvarieberg vertellen het verhaal van Ommel. Dus kom naar het park!”



Opgeruimd staat netjes

Diaken Jack Swaanen



Het voorjaar is weer in volle gang en dat betekent voor veel mensen de tijd voor een grote schoonmaak. Maar hoe zit het eigenlijk met de voorjaars schoonmaak in christelijk perspectief? Is het gewoon een praktische bezigheid of zit er meer achter?

Adam en Eva

Als we kijken naar de Bijbelse principes van reinheid en ordelijkheid, dan kunnen we zeker stellen dat een schoonmaak een belangrijk onderdeel is van ons dagelijks leven. God heeft ons geschapen om in een schone en geordende omgeving te leven. Denk bijvoorbeeld aan het verhaal van Adam en Eva in de tuin van Eden, waar God hen de verantwoordelijkheid gaf om voor de tuin te zorgen en deze te bewerken. Hieruit blijkt dat God ons de verantwoordelijkheid geeft om goed voor onze omgeving te zorgen en deze te onderhouden.

Maar hoe zit het dan met de voorjaars schoonmaak? Is dit meer dan alleen het opruimen van ons huis? Ja, dat kan zeker het geval zijn. Een schoonmaak kan ons namelijk helpen om ons te bevrijden van oude gewoontes en negatieve gedachten. Het is een kans om los te laten wat niet meer bij ons past en ruimte te maken voor nieuwe dingen.

Kledingkast

Een klein voorbeeldje: misschien heb je ergens een kledingkast vol oude kledingstukken die je nooit meer draagt. Als je die nu eens een keer echt opruimt, maak je niet alleen ruimte voor nieuwe kleding, maar maak je ook ruimte in je hoofd voor nieuwe ideeën en gedachten. Hetzelfde geldt voor een rommelig bureau of een overvolle keukenkast. Door deze op te ruimen en te organiseren, creëer je rust en overzicht. Maar hoe kunnen we deze schoonmaakbeurt nog

meer betrekken op ons christelijk geloof? Dat kan door het proces te zien als een moment van bezinning en dankbaarheid. Dankbaarheid voor de spullen die we hebben en de omgeving waarin we leven. En bezinning op de manier waarop we omgaan met deze spullen en onze omgeving.

God geeft ons de verantwoordelijkheid om goed voor onze omgeving te zorgen en deze te onderhouden

Daarnaast kunnen we tijdens de schoonmaak ook bidden om kracht en wijsheid voor de toekomst. Om ons te helpen bij het maken van goede keuzes en het onderhouden van onze omgeving. En om ons te helpen bij het loslaten van dingen die ons niet langer dienen.

Kortom, de voorjaars schoonmaak kan zeker gezien worden als een belangrijk onderdeel van ons christelijk leven. Het is niet alleen een praktische bezigheid, maar ook een moment van bezinning en dankbaarheid. En wie weet, misschien ontdek je tijdens het opruimen wel nieuwe inzichten over jezelf en je relatie met God.

Lelies

Bloemen draag ik mijn hart
geplukt in mijn gedachten.
De lelies in het veld
schenken mij hun krachten.

Ze zaaien niet, ze oogsten niet
ontluiken in een keur aan kleu-
ren.

Ze tobben niet en bluffen niet
verspreiden goddelijke geuren.

Toch zaaien zij en oogsten lof
verteren en ontspruiten.
Eeuwig scheppend ritme van
inkeer en weer uit.

Lelies kloppen in mijn hart
bloem en bloed verweven.
Verwelken en ontwaken...
uit alle dood kiemt leven.

Arnold de Boer

Van lijden naar leven

Pastor Stefan Schevers

De morgenstond heeft goud in de mond. Het is een gezegde dat verwijst naar de nieuwe dag die aanbreekt en ervaren wordt als een geschenk. Hoe leren we kinderen dat het leven een geschenk is?

In maart kwamen schoolkinderen via een pelgrimsproject naar de kerk van Asten wandelen. “Waarom is dit een bijzonder gebouw?” vroeg ik aan de kinderen. “Nou,” zei iemand, “dat zie ik aan de haan die op de toren staat.” Dat was geen functioneel antwoord, zoals: in dit bijzondere gebouw wordt gebeden. Nee, er staat een haan op de toren!

Ik vroeg: “Waarom staat die haan daar? Omdat het belangrijkste feest dat in dit gebouw gevierd wordt, het Paasfeest is. En dat vieren christenen door te blijven zingen in de nacht, totdat de haan gaat kraaien en de zon aankondigt.”

De haan kraait al, als het nog donker is. Mensen in een rouwfase kunnen ook in het donker zitten...

Titus Brandsma

Mensen die geloven in Pasen, doen aan verrijzenisverwerking. Als je terugvalt op de grond van het bestaan, dan kan dat een hoopvol inzicht geven: zelfs als we niets in de hand hebben, kunnen we toch thuiskomen in het geheim van God.

Dat doet me denken aan de wijze waarop de heilige Titus Brandsma zijn leven toevertrouwt. Hij werd gevangen genomen omdat hij als hoofd van de katholieke media weigerde om NSB-advertenties te plaatsen. Hij werd opgesloten en uiteindelijk omgebracht in een concentratiekamp.

Maar in de gevangenis schrijft hij een gedicht waarin hij zegt dat hij zich ondanks alles toch geborgen en gelukkig weet. Als hij pas aankomt in zijn cel, zoekt hij meteen naar iets kleins dat tot hem spreekt van een levende God:

“Er moet toch iets spreken in zo’n kale cel. Vóór me heb ik een klein altaartje, of hoe men het noemen wil. Er lag op mijn cel een papieren dambord met damschijven. Daar zal ik maar niet mee beginnen te spelen; maar er lag ook een stuk pakpapier. Dat sloeg

ik om het dambord en met een sigarenspijkertje heb ik in het pakpapier kleine keepjes gemaakt, waarin ik drie prentjes heb gestoken uit mijn brevier. Zo heb ik recht voor me toch het beeld van Christus aan het kruis, wel niet voluit, maar toch.”

Ondanks alles ziet hij Jezus voor zich. Dat houdt hem gaande en hij drukt dat uit in een gedicht...

O Jezus, als ik U aanschouw,
Dan leeft weer, dat ik van U hou
En dat ook uw hart mij bemint
Nog wel als uw bijzondren vriend.

Al vraagt mij dat meer lijdensmoed
Och, alle lijden is mij goed,
Omdat ik daardoor U gelijk
En dit de weg is naar Uw Rijk

Ik ben gelukkig in mijn leed
Omdat ik het geen leed meer weet
Maar ‘t alleruitverkorenst lot,
Dat mij vereent met U, o God.

...Uw bijzijn maakt mij alles goed.



Foto: Wikipedia

Tuinieren

Patricia Willems

Iedere periode heeft zijn eigen mode qua kleding, muziek, wonen, tuinieren, koken en vakantie. Hoe rijker de mensen, hoe sneller de mode varieert. Soms overheerst een bepaalde kleur kleding en is een andere jarenlang niet te krijgen.

Ook de wetenschap kent mode. In de vakgroep 'economie' volgt elke paar decennia de ene wetenschappelijke stroming de andere op, met een nieuwe visie op zaken als marktwerking, organisatie en productie. Wetenschap verandert mee met de maatschappij. Dat geldt ook voor theologie. De accenten van de jaren zestig lagen daarin totaal anders dan in de jaren dertig, en in onze tijd opnieuw. De Kerk is nu echt geen volkskerk meer. Hoe gaat dit verder?

Momenteel hoor je overal over natuur, milieu en duurzaamheid. De theologie kon daarin dus niet achterblijven. In 2019 verscheen er een boek, genaamd Groene theologie, over een christelijke spirituele grondslag voor duurzaam gedrag.

'Heersen'

Nee, ik heb dat boek niet gelezen. Maar we kennen allemaal het scheppingsverhaal in het Bijbelboek Genesis. De mens kreeg de opdracht om te "heersen" over de aarde en alle levende wezens aan zich te "onderwerpen" (Gen.1,28). De Hebreeuwse grondtekst laat daarover geen twijfel bestaan.

Gelovig leven is wieden en zaaien en gieten en oogsten, samen met Jezus

En we hebben inderdaad eeuwenlang "geheerst" en "onderworpen": alles geplunderd en naar onze hand gezet voor onze korte-termijnbehoeften, zonder vooruit te kijken en zonder respect voor het overige. Dat is iets anders dan het zorgvuldige beheren en er ons voordeel mee doen dat God voor ons in gedachten had (Gen.2,15-16).

Daar ligt het zwakke punt van letterlijke Bijbeluitleg.



Foto: Akil Mazumder/Pexels

Als je teksten zonder de context tot norm verheft, gaat het fout. God zelf gaf de schepping de ruimte om zich te ontwikkelen binnen zorgvuldig gestelde kaders. En Jezus was wel Koning, maar vanuit nederigheid en dienstbaarheid, in waarheid maar altijd met respect. En dat is iets anders dan ons egoïsme.

Ja en nee

Leven geeft wijsheid, en wijsheid geeft onderscheiding. Het is net als met tuinieren. Ja, ik geef enkele klaprozen toestemming om te groeien langs de rand van mijn moestuin. Maar nee, ik wil geen klaprozenveld in mijn aardbeienperkje.

Ook op geestelijk niveau is weinig slecht in zichzelf. Het gaat meestal om de mate waarin en de manier waarop. Er is niets mis met een computerspelletje, maar wel als het elke dag meer tijd opslokt dan je wilde. Of: ja, ik moet mijn gevoelens serieus nemen, maar nee, ik moet negatieve gedachten niet ongebreideld voort laten woekeren. Paulus schrijft: "Vernieuw je denken" (Ef.4,23)!

Leven is net tuinieren. Gelovig leven is wieden en zaaien en gieten en oogsten, samen met Jezus. Zo'n levenshouding komt je tuin en de hele wereld ten goede.

Heeft er trouwens iemand zin om dat boek te lezen en een boekbespreking te schrijven voor dit parochieblad?



Frank + Francy

Tekst: Patricia Willems | Illustraties: Susanna Hüsstege

De kaars

WHAM! De deur van de kamer vliegt open en Frank rent naar binnen.

Maar zonder bal.

“Papa! Papa!” roept hij, “Mijn bal ligt op het dak, wil je...”

“Grumpf”, zegt papa.

“Papa, wil je mijn bal even...”

“Grom”, antwoordt papa.

Hij zit aan tafel. De tafel ligt vol met papieren, een laptop en een blauwe envelop.

“Grumpf!” moppert papa nog eens, over het randje van zijn bril.

“Frank, laat papa maar even”, zegt mama.

“Hij is met allerlei moeilijke dingen bezig, dingen over geld.”

Frank ploft mokkend op de bank.

Op het kleed heeft Francy een boerderij gebouwd.

Na een hele tijd roept papa: “Haaaa! Licht in de duisternis!”

“Huh?” vraagt Francy aan mama, “De lamp is toch de hele tijd al aan?”

“En buiten schijnt de zon,” zucht Frank.

Mama moet erom lachen.

“Licht in de duisternis, dat bedoelt papa niet letterlijk, schatties.

Duisternis betekent dat iets moeilijk, vervelend of verdrietig is.

Licht betekent dat het weer beter gaat en wat fijner en blijer wordt.

Dus ik denk dat papa eindelijk klaar is met onze belastingaangifte!”

“Grmfff...” zucht papa.

“Hé,” roept Frank, “Dat is toch net als in de kerk?”

De pastoor had het ook over licht in de duisternis, in die Mis in het donker.”

“Dat klopt,” zegt mama. “Met Pasen steekt de pastoor een grote kaars aan.

Het licht van die kaars zegt:

Jezus was dood, maar hij is weer levend geworden.

Het licht heeft de duisternis overwonnen.”

“Wie heeft er zin om nog eens naar die kaars te gaan kijken?” vraagt papa.

“Ik!” roept Francy.

Want ze denkt aan het kaarsje dat oma altijd bij de foto van opa zet.

“Maar eerst mijn bal, papa!” voegt Frank toe.

“Doen we!” zegt papa blij.

